

**Studentenondernemers
Universiteit mist de bus
Clement Peerens Exposition**

Antwerpen

- 04** **Clement Peerens Explosion**
De handleiding
- 14** **Europa aan je voeten**
Antwerpen jongerenhoofdstad
- 18** **Centerfold**
Gocartrace
- 33** **Column Maarten Inghels**
De Nuttelozen van de nacht

Onderwijs

- 08** **Langs de zijLijn**
Universiteit mist de bus
- 11** **Kort**
Over onderwijs en onderzoek
- 12** **Kunnen wij het maken?**
De werven van de UA
- 16** **Doctoraat van dag tot dag**

Universiteit mist de bus

Sinds kort ondervinden studenten die met het openbaar vervoer naar of tussen de buitencampussen reizen heel wat hinder. Het relaas van hoe de universiteit het niet opnam voor haar studenten.

Duitslandjaar naar ECB

Ter promotie van Duitsland trok onze reporter naar Frankfurt en zocht daar uit hoe de Europese Centrale Bank meer en meer het economische profiel van haar gastland overneemt.

Inhoud

dwars 66

Cultuur

- 25** **Cultuuragenda**
Wat te doen in mei?
- 30** **Eefje de Visser**
Nederlandse muziekbelofte
- 32** **Rewind**
Wat we vroeger leuk vonden
- 34** **Woord & Beeld**
- 35** **Jangocomix**
- 35** **dwars** luistert naar ...

Maatschappij

- 03** **Editoriaal**
Busje komt zo
- 20** **De Internationale Editie**
Met Universidad Autónoma de Ciudad Juárez
- 22** **De ayatollahs van de prijsstabiliteit**
Duitslandjaar in Frankfurt
- 28** **Opstarten die handel!**
Studentenondernemers
- 35** **UitgePERSt**
- 40** **dwars** in ... Oostenrijk-België

Studentenondernemers

Handelingenieur, Cultuurwetenschappen of Management studeren tot daar aan toe, maar bovendien ook nog eens een eigen bedrijf runnen, dat lijkt ons een combinatie die kan tellen. Drie studentenondernemers leggen uit hoe ze het bolwerken.

Eefje de Visser

In je eigen taal zingen is wel cool, en niet per definitie kleinkunst. Eefje De Visser, de Nederlandse belofte van de popmuziek, komt dat binnenkort ook in België bewijzen. Tekst en uitleg gaf ze al aan *dwars*.

Busje komt zo

editoriaal

“Gegroet, reusachtig stoomgevaart!”

Jawel, er is een eerste (onrechtstreekse) maatregel genomen tegen die Nederlanders die in Antwerpen komen profiteren van ons goedkope hoger onderwijs. De Beneluxtrein wordt afgeschaft! Vanaf volgend jaar zullen België en Nederland per spoor enkel nog verbonden worden door de Fyra, een hogesnelheids-trein met 'marktconforme prijzen'. Aangezien de markt van de hogesnelheidstrein al bestaat, kan een idee van die prijs voor pakweg het traject Antwerpen – Rotterdam worden gegeven: voor een ticketje op de Thalys betaalt iemand jonger dan 26 voor een enkele reis 25 euro. We kunnen nu redeneren dat aanscherping van de concurrentie in het voordeel van de consument zal zijn, maar wat dat betreft bewijst het parcours van geprivatiseerde overheidsbedrijven het tegendeel.

Gelukkig mag er in eigen land nog gerekend worden op dienstverlening die in het teken staat van het algemeen belang. Onlangs herbekeek de Vlaamse openbare vervoersmaatschappij De Lijn onder druk van besparingen zijn busregeling, en stelde vast: “Verdorie, het vervoer naar en tussen de campussen van de universiteit ver-

loopt vlot, terwijl stakkers die in de IKEA een biefstukfriet van tweeënhalve euro willen gaan eten verplicht worden de auto te nemen. Dat vinden wij ecologisch niet verantwoord.” Daarom werd voor de deur van het Zweedse winkelwoonwarenhuis een bushokje in elkaar getimmerd waarvan na constructie enkele vijzen overschoten, en ter compensatie enkele lijnen richting universiteit geschrapt.

Iedereen gelukkig, moest men bij De Lijn toen hebben gedacht. Van de Universiteit Antwerpen uit volgden immers geen klachten. Toen de Studentenraad bij de rector aanklopte, mochten zij het aanvankelijk zelf uitzoeken. Ten kantore Verschoren had men het namelijk nogal druk met dromen over 15.000 studenten en hoe die aan de universiteit van de toekomst elke dag Star Trek-gewijs door teleportatie op de campus verschijnen. *Beam me up, Alain.*

Alle transportmalaise ten spijt kunnen de Antwerpse studenten dit jaar gelukkig hun hart ophalen aan de titel waarmee hun trotse thuisstad loopt te pronken: European Youth Capital 2011. En terecht, want onze Scheldestad doet inderdaad veel voor zijn jeugd, maar als ondertussen structurele maatregelen worden genomen die de mobiliteit van jongeren beperken, dan zijn zulke mooie titels een schaamlapje in plaats van een bekroning.

YANNICK DEKEUKELAERE, HOOFDREDACTEUR

Colofon

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten. *dwars* verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op UA-campussen Drie Eiken, Groenenborger, Middelheim en Stad. Dit nummer werd afgesloten op 17/04/2011. Oplage: 3000 exemplaren. V.U.: Yannick Dekeukelaere, Paardenmarkt 91, bus 1, B-2000 Antwerpen.

Hoofdredacteur Yannick Dekeukelaere **Adjunct-hoofdredacteur** Floris Geerts

Eindredactie Elisa Hulstaert, Kim Overlaet (verantwoordelijke), Line Magnus

Redactie Annelies Desmet, Alexander Bekaert, Anne Hammers, Bart Van Ballaert, Corto Blommaert, Daan Hafkamp, Elien Verschueren, Maarten Staepels, Marie-Paule Fritschy, Nick De Puyssleir, Yannick Waumans

Fotografie Bart Goris, Benjamin Theys (verantwoordelijke), Isabeau Vogeleeer **ICT** Benjamin Theys **Vormgeving** Celien Joppen (verantwoordelijke), Sophia Simons **Illustratie** Sophia Simons **PR** Sarah Van Alsenoy **Cartoon** JangoJim **Drukkerij** Favorit **Werken mee aan dit nummer** Maarten Inghels

E-mail contact@dwars.be **Adverteren** adverteren@dwars.be **Website** www.dwars.be

Redactielokaal en correspondentieadres: *dwars* - studentenblad Universiteit Antwerpen, Paardenmarkt 91, bus 1, B-2000 Antwerpen

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt zich het recht om ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen.

BOERINNENBINNENDOEN MET DE CLEMENT

**Clement Peerens
Explostitie is
back!**

De CPeX-aanhangers onder jullie hebben het vast en zeker al vernomen: Clement Peerens, Sylvain Aertbeliën en Dave de Peuter van de Clement Peerens Exposition hebben met 'Oirraait!' weer een plaat uit hun mouw geschud. De afgelopen weken konden we al genieten van de educatieve single 'Boerinnenbinnendoen' en de komende maanden toeren de riffmeesters van CPeX door het Vlaamse land. *dwars* trok een jeansvest aan, sloeg enkele Cara pilsjes achterover en belde *downtown* Antwerpen aan ten huize Peerens.

Dag Clement! Jullie nieuwe single 'Boerinnenbinnendoen' is een funknummer. Op een foto op jullie site poseert Sylvain met een gitaar die erg lijkt op die van Bootsy Collins. Heeft funk toch een plaatsje kunnen veroveren in jullie hart, of enkel bij Sylvain?

De Clement Peerens Als het erom gaat een belangrijke boodschap te verkondigen, dan moet een mens soms een innerlijke afkeer kunnen overwinnen. Fundamenteel blijft funk verwerpelijke muziek, maar volgens vooraanstaande musicologen is CPeX er wel in geslaagd het genre op een hoger niveau te tillen.

Hebt u die gitaar in kwestie ook 'gekocht' in Genk?

De Clement Hoe wij aan onze gitaren

komen is een goedbewaard geheim. Als ik een tip van de sluier mag oplichten: van 'kopen' is er zelden sprake. En het woord 'oplichten' is niet toevallig gekozen.

Boerinnen zijn vrouwen die niet van 't Stad afkomstig zijn. Heel wat van de Antwerpse universiteitsstudenten kunnen onder deze noemer geplaatst worden. Heeft u enkele tips voor de Antwerpse studenten die ook wel eens een boerin zouden willen binnendoen of - stel je voor - er graag een relatie mee willen beginnen?

De Clement Er zijn zeer veel voordelen aan relaties met boerinnen. Ze zijn lief, afhankelijk en ze kunnen goed met kinderen en schoonfamilie overweg. Er zijn echter ook grote nadelen, zoals een zekere emotionele kinderlijkheid (wat hen tot fans van Gabriel Rios etc. maakt), een hang naar het platteland (als ge niet moet verhuizen, zult ge er toch minstens elke zondag moeten gaan wandelen), en ze weten zich niet te kleden. Maar wat dat laatste betreft: of uw partner in een mooie Dries Van Noten of in een slonzenuniform de was in de droger stopt, dat maakt *au fond* niet veel uit.

Clement, wat zou u zeggen als u een vrouw

zie vervolg op pagina 6 ►

Antwerp ON STAGE

WWW.ANTWERPONSTAGE.BE

GRATIS FESTIVAL
04.05.11
STARTS AT 13h

Approved by
**Music
aniacs**

PILS
1,25

MAINSTAGE
STADSWAAG

SOCIÉTÉ
ANONYME
FILTHY NELLY
PETER PAN
SPEEDROCK
NELLY ANN-IVORY GRAND
JESUS HENDRIX & THE APOSTLES
NEW RISING SUN

OVERDOSE AFTERPARTY
PUBLIK

JB
DJ PRINZ
SESSIONS
STEREO
SOUND SYSTEM

POOPING BIRD STAGE
ACADEMIEPLEIN

I LOVE SARAH
VEGAS! JFJ

EDUPartner
Educatiepartner met scherpe aanbiedingen

van buiten 't Stad tegenkomt die u wilt binnendoen?

De Clement Dan zou ik zeggen: "Hallo baby, ik ben Clement Peerens." Dat moet volstaan.

In een interview verklaapte u al over de nieuwe plaat dat de meeste nummers langer zijn dan de oudere. Kan u daar iets meer over vertellen?

“

**Fundamenteel blijft funk verwerpelijke muziek, maar volgens voor-
aanstaande musicologen is CPeX
er wel in geslaagd het genre op
een hoger niveau te tillen**

”

De Clement Heel wat nummers bestaan uit verschillende muzikale motieven, er worden verhaaltechnische wendingen genomen waar een mens van begint te duizelen, het is kortom een festijn voor iedereen die echt verstand heeft van muziek.

In een van de nummers op de nieuwe cd vertelt u over uw ontmoeting met Satan. Hoe was dit? Wat moeten we zeker wel/niet doen wanneer we geconfronteerd worden met de duivel?

De Clement Wat ge wel moet doen: beleefd blijven, geen kruistekens slaan en zo, want dat maakt geen enkele indruk. Wat ge niét moogt doen is roepen: "ha, ik wist niet dat het carnaval was!" Ook niet beginnen

zeuren over een ladyshave, waxen, of andere manieren waarmee hij zijn lichaamsbehaving te lijf zou kunnen gaan.

Een ander nummer op de nieuwe plaat is een protestsong tegen vrouwen die de koppeling van hun auto verkeerd gebruiken. Kent u ook vrouwen die de koppeling wél op de juiste manier gebruiken? Of vindt u dat alle vrouwen niet goed kunnen rijden? En wat kan hier aan gedaan worden?

De Clement Nee. Ja. Niets!

Een tweetal jaren geleden was ik, een boerin uit Beveren, op jullie optreden op de Beverse feesten. Toen stelde u voor om een petitie te beginnen om Beveren aan de juiste kant van het water te leggen. Heeft u sindsdien nog stappen in die richting ondernomen?

De Clement Er zijn technische problemen. Het is mogelijk om de Schelde een bocht te laten nemen rond

“

**De anekdote met Lady Linn zou ik
afraden, misschien is die wat te
heftig voor sommige van uw lezers**

”

Beveren, maar dan ligt de gemeente Zwijndrecht ineens ook aan de goeie kant. Ik weet niet of u mensen uit Zwijndrecht kent, maar het is toch altijd beter dat er zich een rivier tussen u en dat uitschot bevindt.

U opperde ooit dat 'Nen onnozelaar komt nooit alleen' origineel geschreven was voor Bart De Wever en Siegfried Bracke. Zijn er nog politici waar u nummers over heeft of wilt maken?

De Clement Ja. De titel heb ik al: 'Uwe Vélo Heeft Meer Sex Appeal Dan Gij!' Maar ik ga nog niet vertellen over welke vrouwelijke politica het gaat.

CPeX bestaat al meer dan twintig jaar, bent u van plan om Rolling Stonesgewijs te blijven toeren tot je erbij neerval?

De Clement Meer nog: ik heb mij voorgenomen om later als *ghost* eens een gitaarsolo te spelen op verlaten kerkhoven.

Kan u ons een blik backstage gunnen en een sex, drugs & rock'n'roll-anekdote vertellen?

De Clement Als u een recente anekdote wilt, is er bijvoorbeeld die met An Lemmens, of die met Natalia en Anastacia. De anekdote met Lady Linn zou ik afraden, misschien is die wat te heftig voor sommige van uw lezers.

Laat maar zitten. Kan u anders tot slot de Antwerpse studenten nog wat wijze raad geven voor hun studentenjaren? Wat kan u hen aanraden dat ze zeker moeten doen/beleven in hun studententijd?

De Clement Antwerps leren kan geen kwaad. Iemand die moet blokken om door de examens te geraken moet zich afvragen of hij wel de intellectuele capaciteiten bezit voor zijn studies, en tenslotte: leer eens inzien dat een diploma eigenlijk niks betekent!

Merci, Clement! 📄

Vierde Pieter Gillislezing

Donderdag 12 mei 2011 om 19.30u

Het verlangen naar ruimte, het gevaar van leegte
Vijfhonderd jaar open samenleving

door **Chris van der Heijden**

auteur van o.a. *'Zwarte Renaissance'* en *'Grijs Verleden'*

Verwelkoming door Johan Meeusen, vicerector Universiteit Antwerpen

Inleiding door Patrick Loobuyck, CPG

Locatie
Universiteit Antwerpen, Stadscampus
Rodestraat 14, 2000 ANTWERPEN, lokaal R-004

Toegang is gratis, inschrijving noodzakelijk.

De uitgeschreven lezing wordt als present aangeboden.

Graag uw aanwezigheid bevestigen voor 8 mei door te mailen, met vermelding van aantal deelnemers, naar cpg@ua.ac.be.

Langs de zij Lijn

Universiteit Antwerpen mist de bus

TEKST: ANNE HAMMERS • FOTO'S: BENJAMIN THEYS

Wat is het verschil tussen de campussen Middelheim, Groenenborger en Drie Eiken, het Universitair Ziekenhuis en de IKEA in Wilrijk? Toegegeven, het aantal bedden hebben we niet geteld en het comfort van de matrassen testten we evenmin. Het antwoord is dat de Zweedse meubelgigant zijn filiaal wél verzekerd hield van een directe busverbinding naar het Antwerpse achterland, terwijl deze bij de bovengenoemde universiteitsgebouwen sinds kort ontbreekt. Vorig jaar paste de Lijn de dienstregeling in Wilrijk zo aan dat een directe

verbinding tussen de drie buitencampussen, de Rupelstreek en het station van Berchem verloren ging. Studenten en personeel klaagden, maar de Raad van Bestuur bleef opvallend stil.

We geven nog even een korte schets van de ontstane problemen. Vorig jaar werd openbaarvervoermaatschappij De Lijn vanuit de Vlaamse overheid geconfronteerd met drastische besparingsmaatregelen. Er moest flink in het budget worden gesnoeid, en om deze bezuinigingen door te voeren werd gezocht naar oplossingen waarbij de reiziger niet direct geraakt zou wor-

den. De Lijn ging met andere woorden op zoek naar een regeling waarbij hetzelfde aanbod aan bus- en tramverbindingen kon worden gerealiseerd, met minder middelen. Een van de manieren om dit probleem op te lossen, was een grondige herziening van het busnet in Antwerpen-Zuid. In deze regio bleek er namelijk al jaren sprake te zijn van een overcapaciteit, en veel buslijnen reden er bovendien een parallelle route. Het aantal bussen tussen het Universitair Ziekenhuis en de Bist bedroeg voorheen 16 per uur, waardoor er volgens de woordvoerder van De Lijn, Koen Peeters, sprake was van een serieus overaanbod. Bij de reorganisatie werd

daarom gekozen voor een zogenaamd overstapmodel, waarin een scherp onderscheid werd gemaakt tussen snelle en ontsluitende buslijnen. Hierdoor verdween een aantal buslijnen en de routes van de behouden lijnen werden zo aangepast dat een directe busverbinding tussen de campussen Groeneborger, Middelheim en Drie Eiken verdween. Tevens werd reizigers tussen Berchem Station en Campus Drie Eiken de pas afgesneden, aangezien zij voortaan moeten overstappen op de halte 'Bist' in Wilrijk. Dit geldt ook voor de studenten uit de Rupelstreek.

AAN HET LIJNTJE

Hier knelde echter de schoen, vertelt Michiel Horsten, voorzitter van de Studentenraad (SRUA). De stiptheid van de bussen liet na de reorganisatie zodanig te wensen over dat deze overstap allesbehalve vlot verliep, terwijl dat door De Lijn wel beloofd werd. "Wanneer een bus met tien minuten vertraging op de Bist aankomt, missen veel studenten hun aansluiting naar de Rupelstreek en moeten ze soms een uur wachten, wat een groot verlies aan comfort is als je bedenkt dat er vroeger gewoon een rechtstreekse verbinding bestond." De SRUA stapte daarom naar de rector om de problemen aan te kaarten. Het universiteitsbestuur reageerde echter nogal koeltjes en verwees de studenten door naar de Provincie Antwerpen. Van hieruit kwamen zij in contact met de gedeputeerde voor Mobiliteit, Inga Verhaert, die een evaluatie van de feiten beloofde. De SRUA zat ondertussen zelf ook niet stil en nam direct contact op met De Lijn door het onlineklachtenformulier in te vullen. Toen hier volgens Horsten nogal droog op

werd gereageerd, besloot de Studentenraad een persbericht te publiceren. Ook dit leidde tot de belofte van een evaluatiegesprek.

“
Veel studenten missen hun aansluiting en moeten soms een uur wachten
”

De Lijn erkende inmiddels een aantal problemen en gaf toe dat de stiptheid van de bussen in het begin voor veel problemen zorgde, waardoor de overstap niet vlot verliep. De frequentie en de vertrektijden van een aantal buslijnen werden om die reden recentelijk aangepast, waarbij de toestroom van klachten bij de Lijn merkbaar afnam. Koen Peeters zegt echter niets af te weten van een beloofde evaluatie. Een directe inspraak in het openbaarvervoerbeleid in Vlaanderen is volgens hem ook niet mogelijk, aangezien dit geregeld wordt via zogenaamde Openbaar Vervoer Commissies op het niveau van de gemeenten. Peeters meldt wel dat er vooraf bij een drietal faculteiten gepeild is naar de noodzaak van een directe busverbinding tussen de drie campussen, waarbij De Lijn te horen kreeg dat dit voor studenten niet tot de prioriteit zou behoren. Op centraal niveau was er echter geen contact met de universiteit en ook de Studentenraad werd niet vooraf over de plannen ingelicht. Toch houdt, volgens Peeters, niets of niemand de universiteit tegen om alsnog contact op te nemen met De Lijn.

TE TRAAG

Het mag dan ook duidelijk zijn dat de tot nu toe uitblijvende reactie van de universiteit zelf de meeste wenkbrauwen doet fronsen. Na het initiatief van de Studentenraad belandde het dossier namelijk op het bureau van het Departement Universiteit en Samenleving, die samen met de milieudienst en de SRUA een werkgroep oprichtte. Deze werkgroep probeert de veranderingen nog enigszins in goede banen te leiden. Kathleen Vercauteren, hoofd van het zojuist genoemde departement, vindt dan ook dat de universiteit te traag op de problemen heeft gereageerd, en dat zowel studenten als personeel veel te snel naar de Provincie Antwerpen zijn doorverwezen. In plaats daarvan had de universiteit haar eigen kanalen in de strijd moeten gooien om te bemiddelen tussen het Provinciebestuur en De Lijn. Het behouden van een zogenaamde 'commerciële route' van onder andere buslijn 180, die wel nog stopt aan grote bedrijven zoals IKEA en Auquafin, maar die de Universiteit Antwerpen en het UZA blindelings voorbij rijdt, doet immers vermoeden dat hier een paar flinke kansen zijn blijven liggen. Dit is op zijn minst vreemd te noemen wanneer je weet dat het huidige bestuur in het verleden juist altijd heeft gepleit voor goede busverbindingen tussen de verschillende campussen en zelfs bijna een heuse 'Universiteitsbus' van de grond kreeg. Daarnaast vragen we ons af hoe rector Alain Verschooren de duizend toekomstige studenten van de Faculteit Industriële Wetenschappen naar Wilrijk wil vervoeren, zonder dat daar een goede busverbinding is.

Koen Peeters weet ons te vertellen dat de Universi-

teit tot nu toe nog niet met De Lijn heeft gecommuni- ceerd over een wijziging in de mobiliteitsbehoefte bij de komst van de nieuwe faculteit. De Lijn zegt echter bereid te zijn om hierover te praten, op voorwaarde dat de universiteit hiertoe zelf het initiatief neemt. Peeters ontkent bovendien iedere vorm van ‘lobbypraktijken’ rondom het behoud van een zogenaamde commerciële route van een aantal buslijnen. Volgens hem is er puur uit veiligheidsoverwegingen voor gekozen om de halte langs de A12 aan de IKEA te behouden. De stop aan het bedrijf Aquafin zou alles te maken hebben met de beschikbare ruimte, aangezien bussen op de grote parkeerplaats gemakkelijk zouden kunnen draaien zonder daarbij overlast te veroorzaken voor buurtbewoners.

“

De Universiteit had haar eigen kanalen in de strijd moeten gooien om te bemiddelen tussen het Provinciebestuur en de Lijn

”

LEEFBAARHEID

Toch had De Lijn beter met de universiteit moeten communiceren over de geplande wijzigingen, die voor de meeste studenten en personeelsleden als een totale verrassing kwamen. “Men had de Universiteit Antwerpen in zijn geheel moeten contacteren, in plaats van zich te beperken tot drie secretariaten, dan hadden we

de studenten in ieder geval op voorhand kunnen inlichten over de veranderingen”, zegt Kathleen Vercauteren. Er had moeten worden gekeken naar de mobiliteitsbehoefte van alle studenten, maar ook naar die van de medewerkers van de universiteit, alvorens de dienstregeling op de schop ging.

De werkgroep die uiteindelijk in het leven werd geroepen hoopt echter nog wel het een en ander te kunnen wijzigen aan de nieuwe dienstregeling, en ook Vercauteren wacht op de beloofde evaluatie. Kleine aanpassingen zouden volgens haar al een hoop leed kunnen voorkomen. Zo zou De Lijn harmonicabussen kunnen inzetten tijdens de spitsuren, en zou een beter parkeerbeleid op de Bist veel vertragingen kunnen voorkomen. Daarnaast pleit ze voor een dubbele route van bepaalde buslijnen, zodat deze zowel de profit als de non-profit sector aandoen. Ook Michiel Horsten snapt de passieve reactie van de universiteit niet en bena-

drukt de noodzaak van goede busverbindingen voor de leefbaarheid van de buitencampussen, die toch enigszins ongelukkig gesitueerd zijn. Deze busverbindingen zijn volgens hem ook altijd bepleit door de universiteit zelf. “Het is jammer dat dat nu verloren gaat”, aldus de voorzitter van de SRUA. De Lijn geeft toe dat de nieuwe dienstregeling onvermijdelijk gepaard is gegaan met een verlies aan comfort, maar is niet van plan om de doorgevoerde wijzigingen weer terug te draaien. “Er is in dit geval werkelijk sprake geweest van efficiënte besparingen. Via het geïntroduceerde overstapmodel zijn alle busverbindingen rond de universitaire campussen behouden gebleven, ook al gaan die nu via de Bist. Bovendien is de frequentie van veel buslijnen stevig opgevoerd, waardoor er veel meer bussen rijden”, aldus Koen Peeters van de Lijn.

Hoe dit verhaal afloopt is, kortom, nog niet duidelijk, en het eindstation is voorlopig ook nog niet in zicht. Het ziet er naar uit dat studenten en personeel de speelbal zijn geworden van budgettaire problemen en provinciaal beleid. Hun protesten en klachtenregens lijken niet op te wegen tegen wat vooraf in de wandelgangen werd besproken, waardoor deze wedstrijd voor de reizende student misschien al van bij de aftrap verloren was. In plaats van de rol van aanvoerder op zich te nemen, stelde de universiteit zich tot nu toe op langs de zijlijn. Voorlopig zal de Bist in Wilrijk dan ook nog wel even bevolkt worden door overstappende studenten, tenzij u natuurlijk liever doorreist naar de IKEA. ☹

Seksuele voorkeur in muizen gestuurd door serotonine

In een recent gepubliceerd artikel in Nature leggen Chinese onderzoekers een verband tussen seksuele voorkeur en de neurotransmitter serotonine. Mannetjesmuizen zonder centrale serotonerge zenuwgeleiding vertoonden geen uitgesproken seksuele voorkeur meer en probeerden eerder te paren met andere mannetjes dan de controlemuizen. Muizen die het enzym dat de eerste stap in de synthese van serotonine verzorgt niet aanmaakten, vertoonden hetzelfde gedrag. Wanneer hen vervolgens een serotonine-intermediair werd toegediend, dat later in het synthese-proces omgezet wordt naar serotonine, verkregen ze opnieuw hun seksuele voorkeur voor vrouwtjes. De relevantie van deze studie voor het begrijpen van menselijke seksualiteit is beperkt. Studies bij mensen hebben voorlopig geen link kunnen aantonen tussen serotonine en seksuele voorkeur.

Groot onderzoeksproject aan Universiteit Antwerpen moet leiden tot snellere diagnoses

Omdat stalen vandaag enkel in een laboratorium geanalyseerd kunnen worden, duurt het vaak lang voor een diagnose gesteld kan worden. De Universiteit Antwerpen wil daarin verandering brengen. Samen met twintig partners uit verschillende Europese landen diende het een project in bij het Innovative Medicines Initiative. Het RAPP-ID project (kort voor *RAPid Point-of-Care test Platforms for Infectious Diseases*) werd aanvaard en heeft zo'n 14,5 miljoen ter beschikking gespreid over vijf jaar. "Met RAPP-ID willen we snelle tests ontwikkelen om bacteriën, virussen, mycobacteriën, biomarkers en schimmels te kunnen analyseren", legt prof. dr. Herman Goossens uit. "Ons streefdoel is erg ambitieus: in een ziekenhuiscontext willen we dat de patiënt binnen de twee uur het resultaat van de test kent. Bij de huisarts moet dat in minder dan dertig minuten lukken." Wat vandaag bijvoorbeeld al eens gebeurt, is dat artsen al antibiotica voorschrijven voordat ze het resultaat van de analyse kennen. Die zijn echter vaak overbodig. "Met een snelle test kunnen we dat foute voorschrijfgedrag vermijden, wat het gevaar op antibioticaresistentie een stuk kleiner zal maken."

STAM (Stadsmuseum Gent) krijgt prijs Cultuurmanagement

Elk jaar rijkt het Prof. R. Bilsen Fonds voor Cultuurmanagement van de Universiteit Antwerpen de Cultuurmanagementprijzen uit, met een prijs voor de praktijk van het management en een voor een ongepubliceerde studie. Margriet Talstra van de Universiteit van Utrecht won deze laatste voor haar masterscriptie over de toepassing van het *Threebalanced Scorecard* om een inhoudelijke dialoog te vinden tussen kunst en politiek. Zeker in Nederland, waar momenteel in de kunst- en cultuursector zwaar bespaard wordt, kan deze aanpak bijdragen tot een meer constructieve en inhoudelijke dialoog. Christine De Weerd won dan weer de prijs voor de praktijk van het cultuurmanagement. Zij is directeur van het STAM, het Gentse stadsmuseum dat in oktober 2010 de deuren opende. Zij werd beloond voor de professionele en gedreven wijze waarop zij aan dit project gewerkt heeft en de manier waarop ze beleidsmakers, medewerkers en andere partners steeds weer wist te overtuigen ervoor te blijven gaan.

kort

over onderwijs en onderzoek

TEKST: YANNICK WAUMANS

Sporttelex

Gokart: Studentenvereniging **KDA** is er voor het vierde jaar op rij in geslaagd om de jaarlijkse gokartrace op Campus Middelheim te winnen. De (bio)chemici haalden het met een ronde voorsprong op **Demetris**. **Campinaria** werd derde op twee rondes van de winnaar. * Volleyball heren: Naast de Vlaamse titel is Universiteit Antwerpen er in geslaagd om ook de Belgische titel te pakken. In de finale tegen Luik was Universiteit Antwerpen met 3-0 te sterk. Zo werd een fantastisch seizoen afgesloten als wereld-, Vlaams en Belgische kampioen. * ASL Voetbal: **Wikings-NSK** is nog steeds op koers om een vijfde op eenvolgende titel te winnen in de Antwerp Students League. In de halve finale nemen ze het op tegen Eligia.

Meer geld voor onderzoek

Om tegen 2020 een topregio op vlak van onderzoek, hoger onderwijs, innovatie en valorisatie te zijn, zal Vlaanderen met meer geld over de brug moeten komen. Dat stellen 6.600 wetenschappers. Ze overhandigden op 6 april een petitie in het Vlaams Parlement. "Wij willen graag ingaan op de uitdaging om tegen 2020 tot de topregio's van Europa te behoren", zegt Jan Dumolyn van 'Onderzoekers in Actie'. "Daarom vragen wij de Vlaamse regering om ons de financiële middelen en

de omkadering te geven om die doelstelling waar te maken. We hopen dat de besparingen in onderzoek en innovatie worden stopgezet." Onderzoekers aan de Universiteit Antwerpen, VUB, KULeuven, UGent, UHasselt en het Instituut voor Tropische Geneeskunde ondertekenden de petitie. In de eisenbundel die aan de petitie vast hing, vroeg men meer bepaald om "een breed gedragen langetermijnvisie op wetenschappelijk onderzoek en innovatie die de partijpolitiek overstijgt".

Begin dit schooljaar had Antwerpen te kampen met een plaatstekort in het basisonderwijs. Meer dan 2.500 kinderen vonden geen plaats en om dit probleem op te lossen, werden er in allerlei containerklassen gebouwd en plannen opgesteld om in de toekomst een aantal nieuwe scholen bij te bouwen. Ook aan de Universiteit Antwerpen merkt men, mede dankzij de democratisering van het hoger onderwijs, een forse toename van het aantal studenten op: van 7.240 studenten in 2001 tot 13.000 dit jaar. Is de Universiteit Antwerpen klaar om de volgende generatie studenten op te vangen?

ZO VOL ALS EEN AULA

Menig student onder ons heeft het al eens meegemaakt, en dan zeker in het eerste bachelorjaar: je bent vijf minuutjes te laat voor een les en hoopt stilletjes binnen te kunnen sluipen zodat de prof vooraan je niet opmerkt. Tot je de deur van de aula opendoet en merkt dat er enkel op de eerste rij nog net een aantal plaatsen vrij zijn (of als je echt pech hebt, je op de trappen moet gaan zitten). De proffen schrikken

anderzijds wel eens bij de eerste les van een semester als blijkt dat het toegewezen lokaal veel te klein is voor het aantal ingeschreven studenten. Sommige proffen proberen dit 'euvel' op te lossen door lachend te stellen dat "de mensen die toch niet van plan zijn om op letten, dan maar beter thuisblijven".

Bart Heijnen (algemeen beheerder van de Universiteit Antwerpen): "Het is natuurlijk zo dat we, met alle vooropgestelde plannen voor de buitencampussen, financieel op onze limiet zitten. We kunnen dus niet investeren om een eventuele inschrijvings-explosie de baas te kunnen. Wat we natuurlijk wel kunnen, is schuiven met de uren. In tegenstelling tot het gewone onderwijsnet, is het hoger onderwijs niet gebonden aan vaste schooluren, en zullen we dus daar onze extra capaciteit moeten halen. We kunnen makkelijk lesuren 's avonds inplannen." Er bestaan natuurlijk nog andere oplossingen: er worden al een aantal lessen integraal opgenomen die je van thuis uit, in je luie zetel dus, zelf terug kan bekijken met de slides die de prof toont er overzichtelijk naast. Maar zolang deze projecten niet op grote schaal worden toegepast, zal men te maken blijven krijgen met overvolle aula's.

Toch manifesteert het plaatsprobleem zich

niet enkel in de aula. Steeds vaker is er een plaatsgebrek in de bibliotheek, waardoor het soms onmogelijk is om in de relatief kleine pc-ruimte een plaats te bemachtigen. De bibliotheek op de stadscampus werd nochtans geopend in 2007 en is daarmee een van de nieuwste gebouwen op die campus. Deze bibliotheek zal dus nog lange tijd moeten meegaan, maar de vraag is of de huidige beschikbare plaatsen zullen blijven voldoen, of dat er een steeds groter tekort aan werkplaatsen zal komen. Er zijn namelijk weinig uitbreidingsmogelijkheden. Eerlijk is eerlijk: een aanzienlijk aantal van de studenten die gebruikmaken van de bibliotheek, is niet verbonden aan de Universiteit Antwerpen, maar verkiest de rust en het comfort van onze bibliotheek boven de studieplaatsen van hun eigen onderwijsinstelling. Misschien kan onderling overleg hiervoor een oplossing bieden?

GROTE VERHUIS OP BUITENCAMPUSSEN

Begin 2011 kondigde de Universiteit Antwerpen, samen met de Karel de Grote en de Artesishogeschool niet zonder enige trots de nieuwe faculteit Toegepaste Ingenieurswetenschappen (TIW) aan. Deze nieuwe Faculteit zou vanaf 2013 de 1.200 hogeschoolstudenten Industriële Wetenschappen moeten integreren binnen de Universiteit Antwerpen. Om deze studenten in alle comfort te kunnen opvangen, wordt er een compleet nieuw com-

plex opgetrokken op Campus Middelheim. Dit complex past in het groter project om de buitencampusen een nieuwe vorm te geven. “Het is de bedoeling dat de huidige lessen van Biologie en de Life Sciences volledig op Campus Drie Eiken gegeven zullen worden. Deze rijk-

“ De buitencampusen krijgen geheel nieuwe vorm ”

tingen zouden dus verhuizen van Campus Groenenborger, waardoor de instroom van de nieuwe studenten TIW opgevangen kan worden”, aldus Bart Heijnen. “De extra capaciteit op Campus Drie Eiken die we daarvoor nodig hebben, zullen we realiseren door verbouwingen ener-

zijds en door een stuk nieuwbouw anderzijds, met name de bouw van een nieuw leslokaal.” De andere projecten op de buitencampusen zijn een nieuw gebouw voor de ICT en infrastructuur en een nieuwe studentenresto (zie ook *dwars 65*: ‘Campinaria - een club op instorten?’).

Dit alles zou gerealiseerd moeten zijn tegen 2016. Momenteel zitten de plannen nog in de overlegfase met de stadsbouwmeester en kan over de precieze invulling nog niet meer worden verteld.

De rector verklaarde onlangs ook dat de stadscampus volledig is afgewerkt, met de voorbije jaren onder andere de opening van de nieuwe bibliotheek, de Meerminne en de Aula Rector Dhanis. Toch betekent dit niet dat er niets meer gaat gebeuren op de Stadscampus: “In ons financieel plan voorzien we elk jaar een budget voor de heropwaardering van de oudere gebouwen op de stadscampus.

We zullen dus de komende jaren Gebouw R lokaal per lokaal renoveren zodat deze ook up-to-date blijven”, besluit Bart Heijnen.

CONTAINERLAULA

Er staat in de toekomst dus nog veel te gebeuren op de Universiteit Antwerpen. Maar als de rector zijn wens van 15.000 studenten uitkomt, mogen de containeraula's voor op de Stadswaag alvast worden besteld. Waar is Peter Van Asbroeck als je hem nodig hebt? ■

Europa aan je voeten

België was met één Europese hoofdstad al een behoorlijk uniek landje, maar dit jaar doen we daar graag nog een schepje bovenop, aangezien Antwerpen zich tegenwoordig Europese Jongerenhoofdstad mag noemen. Een mooie titel voor onze studentenstad, maar wat houdt dit project concreet in, en wat gaat er schuil achter de mooie reclamecampagne waarmee Antwerpen zich internationaal in de kijker wil zetten?

Het concept 'European Youth Capital' bestaat sinds 2009, toen Rotterdam zichzelf uitriep tot jongerenhoofdstad van Europa. Hierna volgde Turijn en vorig jaar diende ook de Stad Antwerpen met succes een dik dossier in om deze titel in de wacht te slepen. De organisatie van Antwerp European Youth Capital (AEYC) organiseert het hele jaar door activiteiten voor alle Antwerpse jongeren van 6 tot 26 jaar. Uiteraard behoren ook de studenten tot deze doelgroep. AEYC zocht daarom onder andere contact met Antwerpen Studentenstad om studentgerichte activiteiten een Europees tintje te geven. Zo was de organisatie reeds betrokken bij het cultuurfestival Calamartes, en ook de jaarlijkse straatfeesten Ockxfest en StuDay zullen dit jaar in het teken van Europa komen te staan. Een leuk initiatief,

maar deze opsomming doet ons vooral vermoeden dat het hele project niets meer is dan een grote zak met Brussels geld, waarmee reeds bestaande activiteiten worden gefinancierd. Wat winnen we hier dan eigenlijk mee?

DROOMPROJECT

Veel, zo vertelt coördinator Axel Dingemans. AEYC organiseert namelijk ook nieuwe evenementen die voor studenten zeer aantrekkelijk zijn. Een kleine greep uit het assortiment zijn een zomerse bar aan het Steen, een gratis Urban Festival in Park Spoor Noord en een tijdelijke camping. Toch wordt er van slimme en ondernemende studenten vooral verwacht dat zij zelf initiatief nemen om het jeugdbeleid in hun stad nog beter in te vullen. Hiervoor worden verschillende subsidies beschikbaar gesteld, waarmee jongeren hun eigen droomproject kunnen realiseren. Daarnaast zullen enkele succesvolle studentenfestiviteiten zoals StuDay dit jaar dus binnen een Europees kader worden ingevuld. Hoe dit concreet gebeurt, is volgens Tom Olivier van Antwerpen Studentenstad nog niet duidelijk. De organisatie is immers nog in volle gang, maar zeker is wel

dat er groots zal worden uitgepakt.

Samen met al haar partners zorgt AEYC voor een goed gevuld programma. Enkele kanttekeningen zijn vooral dat de stempels cultuur en creativiteit hierin nogal prominent aanwezig zijn, waardoor de niet-cultuurliefhebber onder ons een beetje wordt buitengesloten. Ten slotte is de verdeling van de verschillende leeftijds-categorieën naar onze mening iets te ruim genomen, aangezien studenten worden gerekend tot de categorie 'plus 15'. Hierdoor ontstaat wellicht de vrees om op een High school Musical of Justin Bieber Party te belanden. De organisatie drukt ons echter op het hart dat ook twintigers meer dan welkom zijn op deze activiteiten. Het programma ziet er verder dan ook veelbelovend uit en een bezoekje aan de website is zeker de moeite waard.

TIMES SQUARE TO ART SQUARE: EEN ARTISTIEK VOORBEELD

Voor iedereen die plots werd overvallen door een boost aan creativiteit om zelf een droomproject te realiseren, vond *dwars* een aangename inspiratiebron. De 23-ja-

Antwerpen is Europese Jongerenhoofdstad 2011

rige Justus Bruns kwam reeds aan het woord tijdens het cultuurdebat op Calamartes, waar hij vertelde over zijn ambitieuze en onwaarschijnlijke project om de meest commerciële plek op aarde, Times Square in New York, om te toveren tot Art Square.

“

Een grote zak Brussels geld voor bestaande activiteiten

”

Doeken gedrapeerd over de billboards, kunstige videoprojecties in plaats van schreeuwerige reclamefilmpjes. Aan de concrete invulling wordt hard gewerkt, maar dat hier een statement wordt gemaakt tegen de consumptiedrift en voor de kunst, mag al duidelijk zijn. De weg naar het eindresultaat is voor Bruns minstens even belangrijk als het uiteindelijke slagen van zijn project. Het feit dat mensen zijn plan onmogelijk achten, is voor hem net een extra stimulans om door te gaan. Een jaar na de lancering van zijn plannen, is zijn enthousiasme nog steeds zeer aanstekelijk. In amper negentig dagen slaagde hij er al in om via sympathisanten

zo'n 10.000 dollar in te zamelen en hij is momenteel in gesprek met de grootste kopers van billboardtijd op Times Square. Ook zijn team is in die mate begeistert en professioneel, dat je eigenlijk nauwelijks kan twijfelen aan het slagen van dit grote metamorfoseplan.

PRPRTYS

Om de aanloop naar 2012 wat te verkorten, werden er al enkele PRPRTYS oftewel 'voorfeestjes' georganiseerd. Hierbij krijgen vooral jonge en vaak nog onbekende kunstenaars de kans om hun projecten te tonen aan het grote publiek. Het goede nieuws is dat er ook in Antwerpen een PRPRTY zal komen. De moed is Bruns nooit in de schoenen gezonken. Hij gelooft dan ook dat de consument en de moderne media van de producent kunnen eisen dat deze zijn producten aanpast. De communicatie tussen bedrijf en klant is tegenwoordig immers niet meer louter een eenrichtingsverkeer. Het team van Bruns wil de reclamemannen en -vrouwen van de grote multinationals duidelijk maken dat wij voor één dag eens geen reclame willen zien, maar kunst. Als dit lukt, dan komt het volgens Bruns in de *sjakosj*. ■

Een DOCTORAAT van DAG tot DAG

Onderzoek doen als doctoraatsstudent: sommigen lopen weg van het idee alleen, terwijl anderen niets liever willen. Voor zij die echter nog twifelen, schep ik alvast wat licht in de duisternis en beschrijf vanuit mijn eigen ervaringen als doctorandus een gemiddelde week als onderzoeker aan de Universiteit Antwerpen. De tips krijg je er gratis bij.

MAANDAG: KLEINE ONTDEKKING

Aanvankelijk dacht ik dat elke dag vroeg opstaan na verloop van tijd zou wennen. Ondertussen is me wel duidelijk dat het vroege opstaan eeuwig even tergend zal blijven, en deze maandagochtend is geen uitzondering. Ik herinner me echter dat ik geen lang experiment gepland heb. Ik kan nog wel wat langer in bed blijven. Een groot voordeel aan doctoreren: je plant je dagen zelf. Je doet het werk dat jij wilt, wanneer jij het wilt, en

vandaag wil ik eigenlijk vooral morgen werken. Gelukkig haalt zelfdiscipline de bovenhand op uitstelgedrag en wordt het nog een productieve dag. Maak je vooral geen illusies: vier jaar lijkt dan wel erg veel tijd om een degelijk onderzoek te doen, de praktijk draait vaak anders uit. Maak in het begin dus vooral niet de vergissing om te denken dat je nog tijd zat hebt om aan te modderen. Ik volg mijn eigen raad op en doe nog een kleine ontdekking die bijna doet dromen van een Nobelprijs. Ik zit op de bus en fantaseer over mijn dankwoord in Stockholm.

WOENSDAG: DRS. X

Deze ochtend kom ik een collega tegen uit een ander labo. Laten we hem drs. X noemen. Hij vertelt me vandaag dat het werk hem toch niet zo goed lijkt te liggen. Indertijd ging drs. X aankloppen bij zijn promotor om informatie in te winnen over een mogelijk doctoraat.

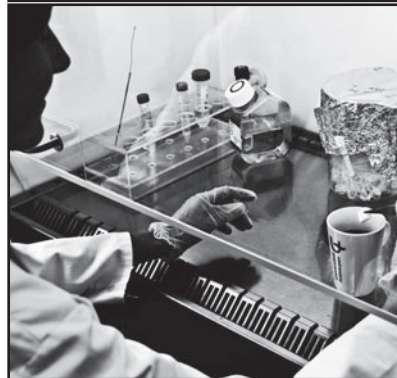
Die promotor gaf hem een uitgebreide rondleiding en schetste hem een rooskleurig toekomstbeeld van het leven als onderzoeker in zijn labo. Jong, naïef en enthousiast vroeg drs. X een beurs aan om er aan de slag te gaan. Acht maanden en een zucht later heeft zijn optimisme plaatsgemaakt voor frustratie. De lessen die je hieruit kan trekken, zijn dat je je best informeert bij verschillende labo's voor je begint, en dat je maar beter ook praat met de doctorandi van het labo zelf. Voor professoren is een doctoraatsstudent een voortzetting van hun project en een extra bron van inkomsten voor het labo. Zij willen net zo graag jou aan de slag zetten als jij ergens een plaats wilt vinden.

Ik wens drs. X het beste toe en keer hem de rug toe. Ik wil en zal me niet laten demotiveren. Geen motivatie, geen Nobelprijs.

VRIJDAG: ONNATUURLIJK DOORZETTINGSMOGEN

In de namiddag rond ik voor de zoveelste keer een experiment af dat ik onderzocht al een tweetal maanden probeer te optimaliseren, tot dusver zonder al te veel succes. Dit specifieke experiment duurt anderhalve week en telkens ik me klaarzet om de resultaten te bekijken, kan ik een zeker gevoel van opwinding niet onderdrukken. Vandaag liggen de verwachtingen hoog. Ik voel dat ik een goede week heb. Maar alle hoop ten spijt wordt het ook ditmaal niets. Het begint me stilaan te dagen dat wetenschappelijk onderzoek een bijna onnatuurlijk doorzettingsvermogen van je vereist. Het is een dagelijkse test van je mentale veerkracht. Ik laat de verdere analyse van de resultaten voor morgen, drink een koffie en verzink in mijn gedachten. Bij mijn speech in Stockholm haal ik nostalgisch herinneringen op aan die tijd waarin succes nog niet vanzelfsprekend was. ■

Voor meer informatie omtrent doctoreren aan de Universiteit Antwerpen: <http://www.ua.ac.be/docop>

DOCTOREREN: WAAROM EN HOE?

Waarom? Een doctoraat geeft je de kans zelfstandig onderzoek te verrichten in een domein dat jou specifiek interesseert. Op het einde van een succesvol doctoraat krijg je dan een doctorstitel. Hiermee kan je verder een academische carrière uitbouwen, maar doctors vinden tegenwoordig ook meer en meer hun weg naar de industrie en de dienstensector.

Hoe? Eerst zoek je best een promotor. Zoals eerder vermeld, is het niet onverstandig verschillende potentiële promotoren te contacteren en met de mensen van de onderzoeksgroep zelf te praten. Je wil jezelf namelijk zoveel mogelijk keuze geven.

Vervolgens moet je aan de nodige financiering geraken. Hiervoor zal je waarschijnlijk in eerste instantie een beursaanvraag moeten doen of solliciteren voor een assistentschap. Het FWO-Vlaanderen en het IWT bieden beurzen voor jonge onderzoekers aan. Van alle aanvragen voor een beurs krijgt echter slechts een beperkt percentage er werkelijk een. Het is dus belangrijk om je aanvraag op tijd en degelijk voor te bereiden. Een goede graad behalen garandeert niets, maar helpt je zeker op weg. Wanneer je zo geen beurs haalt, kan de universiteit je nog een opvangmandaat toekennen dat je dan in staat stelt het jaar nadien nogmaals te proberen.

Het doctoraat zelf bestaat uit twee tot drie delen. In het eerste deel voer je wetenschappelijk onderzoek uit en verdiep je je in het gekozen onderwerp. Naast het onderzoeksgedeelte volg je ook een doctoraatsopleiding. De universiteit organiseert hiervoor verschillende cursussen en lezingen. Binnen dit kader word je ook verondersteld naar congressen, summer schools, e.d. te gaan. Ten slotte is er voor assistenten nog het onderwijsluik waarin ze practica en colleges verzorgen.

Na vier tot zes jaar rond je het doctoraat af en worden al je bevindingen uiteindelijk neergeschreven in je doctoraatsproefschrift dat je openbaar moet verdedigen.

GO CAR TRACE

FOTO'S: ISABEAU VOGEELEER

De Internationale Editie

MET UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE CIUDAD JUÁREZ

Asána studeert in Ciudad Juárez te Mexico en is er werkzaam bij AIESEC. De stad grenst aan de Verenigde Staten en gaat een turbulente toekomst tegemoet. Juárez werd getransformeerd tot een militair bolwerk nadat leger en politie besloten de confrontatie aan te gaan met de drugskartels die er zich al jaren schuilhielden. De open oorlog die daardoor onstond, maakt het leven er haast ondraaglijk. Asána vertelt ons dat we onze blik moeten verruimen, omdat we anders eveneens de waarheid geweld aandoen. In deze editie deelt zij haar hoop voor Juárez met ons, al lijkt die hoop soms te wankelen.

GEWELD EN GEWENNING

De voorbije nacht wandelde een bende moordenaars in mijn stad een bar binnen en doodde er tien mensen. Enkele uren later werden in een park niet ver daarvandaan nog vier anderen vermoord. Een van de

slachtoffers was een negenjarig kind. Terwijl ik dit schrijf, hoor ik op het avondnieuws dat eveneens brand werd gesticht in een bar - onfortuinlijk voor het aanwezige clientele. Al deze moorden werden dus gepleegd in minder dan vierentwintig uur, vlak bij mijn huis. De lijst met geweldplegingen kent hier werkelijk geen einde.

Je vraagt je misschien af of het niet went, of dat ik integendeel juist elke dag vol angst tegemoet treed. Ik kan je er jammer genoeg geen exact antwoord op geven. Het speelt me allebei wel parten. Veel van mijn vrienden en familie hebben bijvoorbeeld besloten niet langer de nieuwsuitzendingen te volgen. Zo proberen ze hun ogen te sluiten voor deze terreur. Bijgevolg kan je soms vergeten wat er allemaal misgaat in Juárez, en dan beleef je vaak momenten van intens geluk met je vrienden, ouders of lief. We gaan uit eten, naar de film of gaan *sandboarden* in de woestijn. Overdag volgen we les en maken we ons druk om examens. In die zin is de normale gang van zaken hier nog niet verdwenen.

BUITENPROPORTIONEEL GEWELD

Er zijn echter even vaak momenten waarop je wel wilt huilen. Het leven in Juárez is hard en kan zeer confronterend zijn. Ooit vond ik op weg naar mijn werk het lijk van een politieagent. Ik luisterde naar de stilte

die me omringde, terwijl enkele tieners wat verderop maar niet konden vatten wat zich net had afgespeeld voor hun ogen. Er was ook die keer dat mijn vriend aan de telefoon te horen kreeg dat zijn moeder in een hinderlaag was gelopen. Toen ze van haar werk naar huis ging, belandde ze middenin een bendegevecht en werd ze geraakt door een kogel. Ze kende geen enkele van de gangsters, maar dat belette hen niet om haar als levend schild te gebruiken. Net als die keer toen een tiener me probeerde te beroven, hier enkele straten verder, of zoals die dag dat een federaal agent een student neerschoot tijdens een vredesmars op onze campus. Vuurgevechten die spontaan losbarsten, rennende mensen en gillende kinderen zijn hier alleszins geen uitzondering.

Als ik erover nadenk, besef ik dat ik mijn hele leven tussen geweld heb doorgebracht. Ik heb er lang niet bij stilgestaan. Ik koos er toen voor deze miserie de rug toe te keren. Het ging me niet aan, het was mijn fout niet en het zou me zeker niet raken. De laatste tijd werd het geweld echter buitenproportioneel agressief. Ik kon niet langer

opzij blijven kijken en moest de situatie onder ogen durven zien. Juárez was ooit een prachtige stad, de mooiste in het land. Het leven in een grensstad staat je toe te genieten van het beste dat beide werelden te bieden hebben. Het leven was hier zeker benijdenswaardig, en voor mij is het dat soms nog steeds. Alle geweld ten spijt blijf ik houden van mijn stad.

STRIJD VOOR RECHTVAARDIGHEID

Ik kan niet ontkennen dat de omgeving bij momenten overweldigend kan zijn, maar ze vertelt niet alles over ons leven. De mensen kunnen hier zeer warm en vriendelijk zijn. Geluk is ons zeker niet vreemd. Het laat me dan ook niet onberoerd als ik op een webstek lees dat Juárez vermeld staat als een van de tien meest te mijden steden ter wereld. De stad wordt enkel nog geassocieerd met gewelddadige strapatsen. Als buitenlandse reporters hierheen reizen, dragen ze te allen tijde kogelvrije vesten. Inwoners van Juárez lachen er hartelijk om. Een Europese journalist durfde zelfs zijn hotelkamer niet

te verlaten. Beeld je nu eens in hoe sterk en dapper de inwoners van Juárez zijn die zich elke dag op straat begeven. Wij ontwijken de kogels en weerkaatsen de vooroordelen die men vanuit heel Mexico en zelfs heel de wereld op ons afvuurt.

Tot slot strijden de inwoners van Juárez, de jongeren voorop, voor rechtvaardigheid. We vechten voor al wat we hebben en al wat we verloren. Ieder doet dit om zijn eigen redenen en graaft in zijn eigen verleden, maar als voorzitter van een studentenvereniging moedig ik hen aan om geen enkele kans onbenut te laten om ons leven te verbeteren. Om de wereld te laten zien wat we allemaal te bieden hebben. Elke dag doe ik dit opnieuw en ik ben niet alleen. Desondanks weegt dit alles zwaar op me, en de aanhoudende onrust doet je soms afvragen of dit het wel allemaal waard is. ■

De auteur koos er voor te schrijven onder een pseudoniem. Voor meer duiding over de feiten kan u een tweede inzending uit Mexico lezen op www.dwars.be

De ayatollahs van prijsstabiliteit

Duitslandjaar trok richting Europese Centrale Bank te Frankfurt

TEKST EN FOTO'S: BART VAN BALLAERT

De voorbije maanden stond Duitsland centraal in het nieuws. Als economische motor van Europa heeft het land veel gewicht in de schaal te werpen en op de Europese bijeenkomsten doet Angela Merkel zich gelden. De publieke opinie kijkt met argwaan hoe Duitsland doet bewegen, maar vergeet de blik te verruimen. Op uitnodiging van de Duitse ambassade kreeg *dwars* de gelegenheid om die argwaan te laten voor wat het is en mee te reizen naar Frankfurt am Main, 's lands financiële centrum. Die uitstap maakte deel uit van het Duitslandjaar dat in samenwerking met de Universiteit Antwerpen wordt georganiseerd. Het project durft echter ook de economische paden te verlaten, en wegens succes werd het nu al met een jaar verlengd.

Economic governance is het nieuwe modewoord en *bail-out* behoort niet langer uitsluitend tot het gevan-

genisjargon. Dat Europa het ten gevolge van een economische en financiële crisis maar moeilijk onder de markt kreeg, is ondertussen algemeen geweten. Bij momenten dreigden de schulden in zwakkere economieën afgewenteld te worden op de hele eurozone. In Frankfurt volgde men in de Europese Centrale Bank (ECB) nauwgezet de zaken en wil men de financiële integratie verdiepen.

DUITSLAND DIRIGEERT

In maart kwamen de Europese leiders samen om de problematiek te bespreken. Aan daadkracht toen alvast geen gebrek. Men bereikte een akkoord over wat we in België 'het Competitiviteitspact' noemen. De inhoud ervan is vrij te consulteren op de webstek van de Europese Raad - www.consilium.europa.eu - en omvat een duidelijk werkkader. De lidstaten krijgen ruimte om

een eigen beleidsinvulling uit te tekenen, maar die zal steeds moeten voldoen aan de richtlijnen in een vooropgesteld Europees kader. Het pact is bindend omdat er strafmaatregelen voorzien zijn. De kredietverschaffers houden zo een vinger op de knip en kunnen *bail-out*-operaties verantwoorden.

De invulling is neoliberal geïnspireerd. Marc Reynbeau beschouwde in *De Standaard* (2011, 12 maart) reeds mogelijke gevolgen voor ons land. Alle nuances terzijde zullen mensen langer moeten werken, en dit voor een lager loon. De staat zal saneren en moet het pensioenstelsel hervormen om betaalbaar te blijven. Om verdere besparingen mogelijk te maken, zal men ook de sociale sector deels privatiseren. Deregulering wordt opnieuw de norm. Andere economieën worden zo hertaald naar het Duitse succesmodel. Deze berichtge-

ving paste in een reeks publicaties die waarschuwen voor de nieuwe weg die men insloeg. Die heet 'asociaal' te zijn. Europa heeft zonet een nieuwe toon gezet, en het is Duitsland dat dirigeert.

EUROPA, EEN EXCUUSTRUUS

In tegenstelling tot wat deze nogal vranke uitspraak doet vermoeden, heeft Duitsland vooralsnog geen monopolie in ook maar één van de Europese instellingen. Politieke partijen vergeten namelijk nogal snel dat eigen afgevaardigden in het Europese Parlement zeten. Zodoende kunnen ze zich makkelijk distantiëren van impopulaire maatregelen. Hendrik Vos, Europadeskundige aan de Universiteit Gent, stelde in De Morgen (2010, 15 november) reeds voor dat in plaats van simpelweg meer Europese Unie te bepleiten, men de vraag dient te stellen welke invulling Europa juist moet krijgen. De Belgische politici wisten dan ook niet goed wat hen overkwam en werden met het pact voor een voldongen feit gesteld. Dit laatste mag toch merkwaardig genoemd worden.

Het competitiviteitspact toont de pijnpunten in onze politieke instellingen. In een nationaal parlement liggen grote hervormingen waarmee men op lange termijn wil denken en een duurzaam perspectief beoogt doorgaans zeer moeilijk. Op korte termijn ziet men meer kosten dan baten. De lange termijn loont met andere woorden electoraal niet. In Europa liggen de zaken anders. In de Europese Centrale Bank verzekerde men

het ons alvast: "Wij zijn een technocratische instelling, helemaal anders dan een democratische." Hoewel er Europese verkiezingen zijn en men via internet Europa dichter bij de mensen wil brengen, geldt toch vooral dat de besluitvorming vaak technisch en te complex is voor leken. Het is voor de meeste kiezers niet duidelijk wat iedereen er nu net doet. Laat het die aspecten zijn die impopulaire, doch noodzakelijke hervormingen sneller mogelijk maken. Europa lijkt zo wel een excuustruus voor nationale politici, maar dan wel één met ballen aan haar lijf.

STABILITEIT VOOR WIE HET BELIJDT

In het hart van heel dit financiële raamwerk staat de Europese Centrale Bank in het Frankfurt aan de Main. Tegen de verwachtingen in spreekt men hier mensentaal. *Senior economist* Michel Soudan stond ons te woord. Hij maakt duidelijk dat de ECB een technocratische instelling is. "We hebben daarbovenop ook een onafhankelijke positie. We moeten niet luisteren naar wat politici ons opdragen. Nationale vertegenwoordigers zijn er in de vorm van voorzitters van de nationale banken, al worden die verondersteld zich neutraal op te stellen." Op de vraag wat ze dan net doen bij de ECB kan hij gevat reageren: "De ECB ontwerpt geld en veilt geld aan andere banken." Uiteraard houdt het daar niet bij op. De primaire taak van de bank is het garanderen van prijsstabiliteit. Soudan grinnikt even. "Prijsstabiliteit is hier als een religie. Men noemt ons wel eens de ayatollahs van prijsstabiliteit."

Prijsstabiliteit houdt in dat men inflatie onder controle wil houden. Die mag op middellange en lange termijn niet boven de twee procent komen. Een vage formulering die ruikt naar compromis. De monetaire instrumenten die men ter beschikking heeft om invloed uit te oefenen op het inflatiepeil zijn niet groot in aantal. Door lage interestvoeten in te stellen wordt het minder aantrekkelijk om te sparen. Men stimuleert dan nieuwe investeringen. Zodoende wil men een aantrekkelijk - want stabiel - ondernemersklimaat creëren. Voor een land als Griekenland zou de interestvoet momenteel dus liefst nog wat lager mogen. Een groeiende economie zoals de Duitse heeft daar echter geen nood aan. Zelfs interestvoeten vormen dus het resultaat van een onderhandeld akkoord. Omdat de hoeveelheid geld die in een economie circuleert ook de waarde ervan beïnvloedt, probeert de ECB soms ook kunstmatig schaarste te creëren. De ECB veilt daarom geld aan andere banken.

DUITSLANDJAAR

Even prevelde de *senior economist* nog iets over hoe hard men bij een zekere Belgische bank gezondigd had tegen de regels. Hij slikte de woorden snel weer in. Die informatie moest binnen de muren van de bank blijven. Hoewel ondergetekende zich in het gezelschap van een Duitse diplomaat en enkele medestudenten een dag lang in de hogere echelons van de financiële wereld kon begeven, ontving men ons als welkome gasten in het Frankfurt aan de Main. De organisatie liet niets te ►

wensen over en bevestigde zo het cliché over de Duitse *Gründlichkeit*. Bovendien presenterden de verschillende sprekers zich even ordentelijk en enthousiast. Onze uitstap bracht ons zo ook naar de Nationale Duitse Bank en de Duitse Beurs.

Het Duitslandjaar mag echter niet uitsluitend als een politiek of economisch project beschouwd worden. Het wil eerder een brug slaan tussen de Heimat en Antwerpen. Hoewel de nadruk van het project wel op wetenschappelijke en bedrijfsactiviteiten ligt, wordt er eveneens een culturele agenda ingepland. In de paasvakantie kon alweer een groep studenten genieten van een dagtrip richting Bonn. Verder staat er dit jaar ook een sportieve revanche op het programma. Een team Duitse diplomaten wil de zware voetbaldederlaag tegen de Universiteit Antwerpen uit het geheugen wissen. In dezelfde sfeer zal er een clash tussen schaakteams plaatsvinden. Ook de colleges van Duits ambassadeur Reinhard Bettzuege, die de cursus *European Diplomacy Today* doceert, lopen voort. Vervolgens rest ons op 15 mei nog een lezing in deSingel die gratis is, maar waarvoor je online dient in te schrijven. Peter Sloterdijk van het Goethe Instituut vertelt er ons over de post-seculiere samenleving.

IT'S ALL ABOUT 'MONNET'

Terwijl het thuis *bon ton* blijft om eindeloos te pa-

laveren over de vraag welk institutioneel niveau nu het beste geschikt is om bepaalde uitgaven te maken, kijkt men in Duitsland en Europa al enkele stappen vooruit. Hoe kunnen we die uitgaven blijven betalen en onze welvaart behouden, luidt de fundamentele hamvraag. Politici kijken met verbazing naar wat zich buiten onze landsgrenzen afspeelt en weten niet goed uit welk hout pijlen te maken. Het wordt tijd om de symbolenstrijd te staken. Stilstand regeert ons land, en ondertussen dendert die trein uit Frankfurt voort. Het Duitslandjaar stelt ons in de mogelijkheid onze horizon te verruimen. Europese integratie hoeft niet in elk domein een dwingend karakter aan te nemen en Europa kan evenzeer openstaan voor verschillen. Belangrijk is echter dat het weet te handelen wanneer de nood daar om vraagt.

De voorzitter van de ECB verwoordde het in zijn aprilspreek door te verwijzen naar de woorden van een van de Europese stichters Jean Monnet. *“Nous avons quelques heures pour nous reposer, et quelques mois pour réussir. Ensuite . . . nous rencontrerons des grandes difficultés dont nous nous servirons pour avancer à nouveau.”* Waarop hij afsloot met: *“Vous avez tout compris sur l'Europe.”* ■

Voor meer info zie <http://www.ua.ac.be/duitslandjaar>

Mei 2011

door Anne Hammers

Dames en heren! Burgers en buitenlui! Studenten en dragers van de Belgische toekomst! Pak uw dwars en verenigt u allen naar de pleinen en achterafstraatjes! Heden zal Antwerpen weer schitteren als de zon in haar Schelde! Mei wordt een pracht van een cultuurmaand!

CINEMA ZUID (26 APRIL)

- **Dogville** • Meesterwerk waarin Lars von Trier alle illusies wegneemt. Een zwarte lege studio waarin het dorp met krijt op de grond is getekend. Niet-temin een indringend beeld van de dorpsmentaliteit.

THEATERPLEIN (29 APRIL, 27 MEI, ELKE LAASTE VRIJDAG VAN DE MAAND)

- **Critical mass bike ride** • Fietstochten door de stad Antwerpen. Een initiatief in 300 steden in de wereld ter bevordering van meer groen en minder kasseien. *'t Nuttige & 't aenghenaeme!*

KONING ALBERTPARK (4 MEI)

- **I WANT YOU Festival** • Festival met allerlei jongerenoptredens. Een evenement van de leerlingen aan de kunsthumaniora ter ere van Antwerpen Europese Jongerenstad 2011.

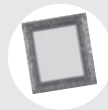

STADSWAAG (4 MEI)

- **Antwerp on Stage** • Voor de derde keer al wordt de universiteitsbuurt getrakteerd op gratis optredens. Ook Société Anonyme, welbekend sinds Abundantly Jazz, is van de partij.

GALERIE ART DEPOT (13 MEI T/M 11 JULI)

- **'Herman Brood 10 jaar later'** • Spuitbussen, injectienaalden, viltstiften en verfrrollers, traditionele verf en penselen. Herman Brood was ook als schilder een fantastische rock 'n roll-er.

DESINGEL (18 T/M 21 MEI)

- **Monkey Sandwich** • Originele dansvoorstelling van Wim Vandekeybus. Eén performer op scène interageert als een soort spindoctor van het leven met de fictieve personages uit de film.

TRIX (21 MEI)

- **Kunstbende finale** • Kom alvast kijken wat de nieuwe cultuurgeneratie van Antwerpen belooft! Wie wil kan zelfs een weekend workshops met ze volgen.

FELIXPAKHUIS (25 MEI)

- **Uitgelezen op reis** • Gepassioneerde lezers bespreken drie romans. Respectievelijk van Umberto Eco, Sandro Veronesi en Jan Vantootelboom.

BOURLA (26 MEI T/M 10 JUNI)

- **Bloed & Rozen** • Guy Cassiers en Tom Lanooye zetten hun samenwerking voort. Polyfone renaissancemuziek en Franse historische helden door Vlaamse toptacteurs.

Modemuseum
www.momu.be

Zuiderpershuis
www.zuiderpershuis.be

TRIX
www.trixonline.be

deSingel
www.desingel.be

Monty
www.monty.be

Toneelhuis
www.toneelhuis.be

KMSKA
www.kmska.be

M HKA
www.MHKA.be

FotoMuseum
www.fotomuseum.be

Arenbergschouwburg
www.arenbergschouwburg.be

Scheldapen
www.scheldapen.be

Cultuurweb
www.cultuurweb.be

Petrol
www.petrolclub.be

Buster
www.busterpodium.be

De Roma
www.deroma.be

Rataplan
www.rataplanvzw.be

OPSTARTEN DIE HANDEL!

STUDENTONDERNEMERS OVER HUN EIGEN BEDRIJF

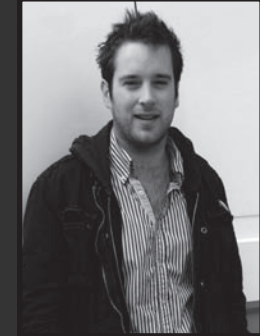
Heb je een goed idee? Aarzel dan niet om het uit te voeren. Studenten Mitchell Cap, Randall van Duytekem en Matthias Mallentjer realiseerden zo hun eigen onderneming. Hoe begin je een bedrijf? Valt het te combineren met studeren? *dwars* vraagt de drie heren het hemd van het lijf en concludeert: **OPSTARTEN DIE HANDEL!** Voor een baas werken kan immers altijd nog.

Randall van Duytekem (23)
Studie: master Cultuurmanagement
Onderneming: De Proefkonijnen vzw

Mitchell Cap (24)
Studie: master Handelsingenieur
in de beleidsinformatica
Onderneming: Limnee bvba

Mathias Mallentjer (23)
Studie: master Management en
beleid van de zorgsector
Onderneming: Production Office
bvba

Heren, jullie runnen alle drie een eigen bedrijf. Wat voor bedrijf? En hoe zijn jullie op het idee gekomen om te ondernemen?

Mitchell Cap Ik heb altijd al de drang gevoeld om tijdens mijn studie praktische ervaring op te doen. In het kader van een project aan de VUB werd ik benaderd door een kennis om een businessidee uit te werken tot een volwaardig businessplan. Na de positieve feedback die we ontvingen bij de evaluatie hebben we dan beslist om wat nu Limnee is in de markt te plaatsen. Op dit moment bestaat het team uit vier personen, die allen mede-eigenaar zijn. Limnee is een webapplicatie voor via-via rekrutering op sociale netwerken.

Randall van Duytekem Ondernemen heeft altijd al in mij gezeten, ik heb van thuis uit meegekregen dat je zelf initiatief moet nemen als je iets wil bereiken. De eerste onderneming die ik oprichtte, was voetbalclub FC Panda, die overigens nog steeds bestaat. Met theater ben ik begonnen toen ik elf was. Ik merkte al gauw dat mijn ideeën gewaardeerd werden en begon eigen toneelstukken te organiseren. Toen dat professionele vormen aannam, heb ik besloten om De Proefkonijnen officieel als vzw te registreren.

Mathias Mallentjer Ik ben iemand die kansen ziet en uitwerkt. Van de twintig plannen die ik heb, belanden er soms negentien in de ijskast, maar dat maakt me niet uit. Ik heb allerlei dingen geregeld aan de Universiteit

Antwerpen, zo heb ik bij Unifac gezeten en cultuurweek Calamartes georganiseerd. Mijn eerste eigen campagne was PODO 2000, een informatiecampagne voor voetverzorgers die als zelfstandige aan de slag willen. Ik heb daar onder meer een magazine voor gemaakt en een speciaal event rond georganiseerd. Dat heeft me in contact gebracht met de juiste mensen, en eens dat je de juiste mensen hebt gevonden - en de juiste mensen jou - is de trein vertrokken.

ONDERNEMEN ÉN STUDEREN

Jullie hebben het er maar druk mee! Blijft er nog wel tijd over om te studeren?

Cap Ik heb nog een thesis te schrijven, maar die gaat gelukkig over mijn activiteiten bij Limnee. Ik kan de webapplicatie als casus gebruiken en sla daarmee twee vliegen in één klap.

Van Duytekomp Ik ben Cultuurmanagement gaan studeren om mijn theaterproductiehuis te professionaliseren. Ik heb veel gehad aan de colleges over BTW, dat is iets waar ik zelf niets over wist. En van de cursus Marketing- en communicatiemanagement leerde ik dat je je bewust moet zijn van de middelen die je in handen

“

Eens dat je de juiste mensen hebt gevonden - en de juiste mensen jou - is de trein vertrokken

”

hebt. Zo heb ik veel publiciteit weten te genereren door het theaterdebuut van Clara Cleymans uit te spelen.”

Mallentjer Momenteel volg ik bewust maar een paar vakken per jaar en studeren doe ik eigenlijk alleen tijdens de blok. Daarbuiten onderneem ik zeven dagen per week, van zeven uur 's ochtends tot elf uur 's avonds. Maar als alles volgens plan verloopt, studeer ik in januari definitief af...

Het oprichten van een eigen bedrijf is helaas niet gratis. Hoe financieren jullie de ondernemingen?

Cap We hebben zelf geïnvesteerd. Er wordt wel gezegd

dat je bij *Family, Fools and Friends* terecht moet voor kapitaal, en dat heb ik ook gedaan: mijn ouders staan mij er deels in bij. Je hoeft niet veel geld te hebben om te ondernemen. Zo is Limnee volledig *webbased*: we hebben geen voorraden, weinig afschrijvingen. Mensen die zeggen dat het te duur is om te ondernemen, hebben ongelijk.

Van Duytekomp Ik heb het geluk veel mensen te kennen. Iemand die posters voor een nieuwe voorstelling maakt, iemand die decorstukken kan vervoeren in zijn camionette, iemand die mij helpt met boekhouden. Ze doen dat allemaal vrijwillig. Acteurs en technici betaal ik wel uit, al verdienen ze bij mij minder dan elders. Evengoed zijn mijn kosten hoger dan mijn opbrengsten. Dat verlies betaal ik uit eigen zak, ik zie het als een investering. In 2012 speelt De Proefkonijnen in verschillende cultuurcentra, en met de uitkoopsom die de centra betalen, verwacht ik mijn investering te recupereren.

Mallentjer Voor een bvba moet je verplicht startkapitaal inbrengen. Het bijeenprokkelen daarvan is *part of the job*. Een boekhouder kan je hierin het juiste advies geven. Verder heb ik het geluk dat ik vooral diensten lever, waardoor ik weinig investeringen heb moeten doen. Ook werken veel jongeren slechts tegen kostenvergoeding voor me, omdat ze net als ik in de projecten geloven. Daarnaast selecteer ik jobstudenten die op projectbasis voor me werken. De loonadministratie wordt door Randstad gedaan, want je kunt nou eenmaal niet alles zelf doen.

Jullie zijn jammer genoeg niet de enigen met een webapplica-

tie of (theater)productiehuis. Hoe onderscheiden jullie je van concurrenten?

Cap Limnee stelt bedrijven in staat om op een andere manier te rekruteren. Bedrijven die minder goed gekend zijn hebben vaak moeite om de juiste profielen te verzamelen. Met Limnee hoeven bedrijven niet te wachten tot een kandidaat op een vacature reageert, wij draaien de zaak om. Bedrijven maken een vacature op Limnee aan en sturen die via sociale netwerken als Twitter en LinkedIn door aan hun medewerkers. Medewerkers kunnen de vacature vervolgens, voorzien van een persoonlijk bericht, doorsturen aan mensen uit hun netwerk. Die

“

Is dat van Randall van Duytekomp? Dan komen we zeker kijken!

”

mensen krijgen in plaats van een vacature met alleen generieke competentie *inside information* van iemand uit het bedrijf. Mochten ze zelf niet in de vacature geïnteresseerd zijn, maar wel potentieel geïnteresseerde kandidaten in hun netwerk hebben, dan kunnen ze de vacature doorsturen in ruil voor een beloning.

Van Duytekomp De concurrentie is moordend. De meeste groepen zijn al langer bezig, een stuk groter en beschikken over meer budget. Ik onderscheid mij door toegankelijk theater te maken en me te concentreren op het schrijven van goede nieuwe teksten die voor iedereen herkenbaar zijn.

Mallentjer De manier waarop ik reclamecampagnes organiseer, is atypisch genoeg om geen last te hebben van concurrentie. Als ondernemer moet je er gewoon voor zorgen dat er vraag is naar jouw dienst. Naar aanleiding van PODO 2000 ben ik gevraagd om 'Tournée Medicale' te organiseren, een campagne die zich richt op studenten gezondheidszorg die hun eigen praktijk willen beginnen. Ik heb daar een uniek kennisplatform voor opgericht dat bestaat uit een magazine, een website, een Facebookpagina, een campustour en Afstudeerevent.

DE KRACHT VAN DE JUISTE CONTACTEN

Een onderneming moet uiteraard ook geld in het laatje brengen. Hoe komen jullie in contact met (potentiële) opdrachtgevers/bezoekers/partners?

Cap Ik was verantwoordelijk voor de PR bij IMBIT, de studentenvereniging van Handelsingenieur in de bedrijfsinformatica die gericht is op business. Zo ben ik in contact gekomen met een aantal bedrijven. Wat ons ook goede contacten heeft opgeleverd, is een artikel over Limnee in Data News, een ICT-vakblad dat ons bovendien nomineerde voor Belgian Startup of the Year.

Van Duytekom Ik flyer bij andere voorstellingen. Daarbij spreek ik mensen altijd persoonlijk aan met een zin als "mevrouw, dit is zeker iets voor u, want u houdt van cultuur" of "dit is een flyer van een stuk dat ik zelf heb geschreven". Met succes, want in een enquête die ik heb gehouden vulden sommige mensen in dat ze op de voorstelling waren afgekomen omdat ze een flyer had-

den gekregen van de auteur.

Mallentjer Aanvankelijk moet je toch wel chance hebben, je moet op de juiste momenten de juiste personen ontmoeten. Maar wanneer er sprake is van wederzijds vertrouwen, gaat de rest vanzelf. Ik vind het heel belangrijk dat iedereen zich goed voelt binnen een project. Want zoals ze in Frankrijk al eens zeggen: "Wie zaken doet met eikels trekt enkel eikels aan."

Je hoeft niet veel geld te hebben om te ondernemen

Hoe groter, hoe mooier, hoe beter. Wat willen jullie de komende tijd bereiken?

Cap Morgen hebben we een testrun bij een van de grootste rekruteringsbedrijven in België. We gaan de webap-

DRIE BELANGRIJKE VOORDELEN VAN STUDEREN EN ONDERNEMEN:

1. Je bent en blijft eigen baas.
2. Je hoeft (meestal) nog geen zorg te dragen voor een huis, kinderen en/of huisdieren.
3. Je hebt tussen de colleges door alle tijd om zakelijke afspraken na te komen.

plicatie voorstellen, zij geven feedback en dan hopen we Limnee over twee of drie weken te lanceren...

Van Duytekom Wat ik wil, is dat mensen over mijn toonstukken zeggen: Is dat van Randall van Duytekom? Dan komen we zeker kijken!

Mallentjer Campagnes mogen nog breder, liefst internationaal. Ik zou ook nog wel eens aan wedstrijden willen meedoen. Maar vooral wil ik me blijven omringen met creatievelingen en mijn partners trouw blijven. Ik heb er vier jaar hard aan gewerkt om hun vertrouwen te winnen en dat is me heel veel waard. ■

www.limnee.com, www.deproefkonijnen.be, www.productionoffice.be

DRIE TIPS VOOR (TOEKOMSTIGE) STUDENT-ONDERNEMERS:

1. *Image is everything.* Geloof in de kracht van je onderneming en breng dat over.
2. Zoek een goede boekhouder. En een goede jurist.
3. Blijf op café gaan! Je weet nooit wie je tegenkomt.

*Nederlandse met een
opmerkelijke koekjestrommel*
Eefje de Visser is de belofte van de Nederlandstalige muziek

In het commerciële landschap van de Nederlandse muziek verschijnt er niet vaak een gestalte aan de horizon die ook aan de Belgische grens komt schitteren. Vooral niet als de gezangen in de verte Nederlandstalig dreigen te klinken. Wij keken toch af en toe stiekem over het heuveltje, en zagen plotseling een jonge artieste in aantocht die alle grenzen deed vervagen. Eefje de Visser won in 2009 de belangrijke popprijs De Grote Prijs van Nederland, verscheen in De Wereld Draait Door en bracht in 2011 haar Nederlandstalige album 'De Koek' uit. In mei staat ze met haar gitaar en haar koekjestrommel in België. *dwars* stelt haar aan u voor.

DE RUST DRAAIT DOOR

Hoe was het om ineens zo'n succes te hebben?

Eefje de Visser De Grote Prijs van Nederland overviel me behoorlijk. Het waren bijzondere dagen want een dag voor de grote finale moest ik optreden in De Wereld Draait Door. Daar was ik zo nerveus voor dat achteraf alle spanning van me afviel. Dus toen ik de dag erna de finale moest spelen, was ik belachelijk kalm. Mensen die me in de kleedkamer zagen zeiden: "We hebben nog nooit iemand voor de finale zo rustig haar outfit zien strijken." Het beste wat ik er aan over heb gehouden, is een goed netwerk,

vooral een fijn managementteam. Zij brengen in deze chaotische tijd veel rust in mijn hoofd.

In mei ga je voor het eerst in België optreden. Heb je er zin in?

Eefje (krijgt een enthousiaste gloed) Ja zeker, ik vind België supervet! Ik heb laatst op het lunchconcert Broodje Brussel gespeeld en dat was heel cool. Het is leuk om toch een beetje internationaal te kunnen optreden. Vooral omdat ik graag, ondanks de Nederlandse teksten, een internationaalklinkende plaat wilde maken. Ik heb het gevoel dat België daar wel toegankelijk voor is.

EEN ENGE BESLISSING

België heeft dan ook een wat meer experimenteel Nederlandstalig muziekverleden dan Nederland. Ook jouw liedjes verschillen sterk van typische Nederlandse liedjes. Ze zijn niet oubollig en teatraal of simpel en volks zoals het gros van de succesvolle Nederlandstalige artiesten. Hoe ben je gekomen tot deze nieuwe stijl?

Eefje Ik ben allereerst in het Engels begonnen. Op een gegeven moment maakte ik een zijstapje naar het Nederlands. Ik schreef kinderliedjes en was grote fan van Harry Bannink (bekend van liedjes met Annie M.G. Schmidt, red.). Geleidelijk aan merkte ik dat het Neder-

lands mij veel meer mogelijkheden bood. Toen was het een hele enge beslissing, maar ik dacht: "Oké, we gaan er gewoon voor, uitproberen!" Ik wilde inderdaad niet klinken als kleinkunst of typisch Nederlandse popmuziek. Ik wilde zodanig een internationale sound houden dat mensen bij het luisteren eerst niet eens door zouden hebben dat het Nederlands is.

Ook in je muziek lijk je veel te experimenteren. Hoe ben je te werk gegaan voor het album?

Eefje Het album heb ik opgenomen met mijn vriend Marcel, die producer is. We zijn met z'n tweeën helemaal blanco de studio ingedoken en flink gaan experimenteren. Marcel heeft de drums geprogrammeerd en het album gemixt. Overigens is een groot deel van de muziek elektronisch gedaan. Pas later kregen we dan ideeën als: "Het zou nu heel tof zijn als hier strijkers bij komen". En dan nodigden we muzikanten uit om partijen erbij te spelen.

Hoe was het om als soloartieste je eigen liedjes ineens met je vriend te gaan delen?

Eefje Dat verliep gelukkig heel goed. Marcel was heel dienstbaar. Naast producer is hij ook rapper (Skiggy-rapz nvdr.) en als soloartiest voelde hij goed aan hoe het voor mij was. Het bracht een bepaalde rust om de dagen met z'n tweeën in de studio door te brengen. De zon scheen en de wandelingen naar de bus terug waren heerlijk.

VAN MIJMEREN NAAR DOEN

Het mixen van muziekstijlen zorgt voor een balans tussen luchtigheid en zwaarte. Wil je daarmee een breed publiek bereiken of komt het meer uit je persoonlijkheid?

Eefje Uit mijn persoonlijkheid. Ik heb me vrij weinig laten sturen door verwachtingen van anderen. Ik ben heel wispelturig, ik mijmer veel en mijn hoofd zit vol met contrasten. Door mijn stemgeluid en mijn liefde voor melodie vinden mensen het toch vaak toegenakkelijk klinken. Tegelijk zijn er mensen die dat dan weer niet vinden, omdat ik in tegenstelling tot veel liedschrijvers geen vaste vormstructuren opzoek. Ik werk meestal niet naar strofes, refreinen en bridges maar naar intuïtie en impuls.

Het mijmeren komt ook veel terug in je teksten. Veel liedjes gaan over momenten waarop je aan het nadenken bent. Ben je zo'n piekeraar?

Eefje Dat kan je wel zeggen. Vroeger meer dan nu had ik de neiging om me terug te trekken en me steeds weer af te vragen hoe het allemaal moet. Keuzes maken, met mensen omgaan, leven. Ik keeg vroeger dan ook niks gedaan. Hoe meer je met analyseren bezig bent, des te minder ben je eigenlijk aan het doen. Maar nu het allemaal is gaan rollen, heb ik daar gelukkig veel minder tijd voor. Het best kan je de dingen gewoon doen. Het is heel goed voor een mens om uit z'n comfortzone te komen.

Vervolgens raken we in een abstract gesprek over hoe onze generatie omgaat met vrijheid en keuzes. De piekeraar in Eefje komt om de hoek kijken. Als gevraagd wordt of mensen niet beter naar teksten moeten luisteren besluit ze:

Eefje Vind ik niet! Op de eerste plaats word ik altijd gegrepen door de muziek. Muziek is gewoon oké. Hoe mensen er naar luisteren is oké. Het is oké. (Weer volledig gekalmeerd) Alles is oké. ☹

Op 12 mei staat Eefje solo in Cultuurcentrum Ieper, 13 mei in Cultuurcentrum Lier en 27 en 28 augustus in het voorprogramma van Bart Peeters in het Openluchttheater Rivierenhof Antwerpen. De cd 'De Koek' is te bestellen via www.bol.com

UitgePERSt

Verbod afbeelden MAS legt kopers in de luren

EXCLUSIEVE LOFTS !!!
Panoramisch uitzicht Eilandje

ONDERZOEK AFDELING UROLOGIE UZA WIJST UIT:
SIEGFRIED BRACKE WEL DEGELIJK EEN LUL

RAMSEY NASR EN 'DE WANNES' VAN TROON GESTOTEN:
Lanoye - La Esterella breekt Belgisch record 'dwepen met volksfiguren'

DEPARTEMENT SOCIOLOGIE STELT NA ROND-
VRAAG VAST:
**MENSEN VERALGEMENEN
ALTIJD**

**GENTSE STUDENTEN TELEURGESTELD IN
SM-STUDENTENCLUB KAJIRA:**
"DOOP NIET VERNEDEREND GENOEG"

VANGHELUWE HEEFT SPIJT VAN INTERVIEW
"TOCH BETER MIJN ROOD HEMDJE AANGETROKKEN"

**Topbankiers reageren onthutst
op gedrag prins Laurent:**
"Walgelijk hoe die man met overheids-geld omgaat."

<< Rewind wat we vroeger leuk vonden

TEKST: ELIEN VERSCHUEREN

TEKST: MARLIES VERHAEGEN

Woensdagnamiddag

“Wat is je favoriete weekdag?” De kans is groot dat je na een korte optelsom de dag noemt waarop je toevallig de minste uren les hebt. Slechts enkele jaren geleden had je daarom zonder aarzelen “woensdag!” gegild. Leve woensdagnamiddag! Geen enkele tijdsaanduiding roept zulke zoete herinneringen op.

REWIND Het staat synoniem voor onversneden kinderpret: speelpartijtjes van twee tot vijf, pannenkoeken eten, kampen bouwen of dansen op de nieuwste hit van de Spice Girls. “Mag ... buiten komen spelen?” Een zin die als een wekelijkse mantra uit vele kinderkelen weerklonk. Ook zonder zon amuseerden we ons. Er waren immers nog geen fluorescente Kaatjes of Bumba’s op de buis. Het enige Studio 100-product waar we ademloos naar konden kijken, ging over een man met een pratende hond als huisdier.

PLAY In het middelbaar begint de woensdagnamiddag zijn glans te verliezen. Pragmatische leerkrachten verdubbelen onder het motto ‘Je hebt toch de hele middag vrij’ het huiswerk. Rebelse pubers die voelen dat de zorgeloze tijd van Flippo’s/Pokémonkaarten ruilen en *bellemekretrek* voorbij is, gaan samengetroeft stiekem hun eerste sigaret roken. Minder fortuinlijke tieners worden door hun voor taxichauffeur spelende ouders bevolen hun heilige vrije middag op te offeren voor sport-, teken- en/of muziekschool.

FAST FORWARD En nu? Woensdag is tot een banale weekdag gereduceerd. Een dag die markeert dat we nog maar in de helft van de lesweek zijn. De lesweek, waarin je niet vanzelfsprekend de uren klopt die op je rooster staan, wordt binnenkort de werkweek waarbij aanwezigheid een minimumvereiste is. Gelukkig kunnen we samen met ons nageslacht in de verre toekomst de mythische middag herbeleven. ■

Flippo’s

Over de schijfjes die in elk pakje Smiths-chips zaten en waarvoor we elke speeltijd door de knieën gingen.

REWIND In 1995 beginnen de Flippo’s aan hun veroveringstocht door de Belgische scholen. De jonge jeugd valt als een blok voor de schijfjes met plaatjes van de Looney Tunes. Later komen er ook afbeeldingen van voetballers, Flippo’s uit dik plastic en Flippo’s die kunnen vliegen. Mama’s en oma’s worden de oren van het hoofd gezaagd om “een klein zakje, *please*” bij elk bezoek aan de krantenwinkel.

PLAY Ze verzamelen in de daartoe ontworpen mappen blijkt onhandig want de vakjes gaan kapot zodra je er je ‘*dubbelen*’ in probeert te wurmen. Wij, grootverzamelaars, lopen op de speelplaats rond met zakken waar ook ons turngerief in zou passen. Gezwind diepen we er onze lelijkste exemplaren en beste ‘zappers’ uit op wanneer iemand ons uitdaagt. Een goeie steen uitzoeken, opstapelen die handel en er om beurten met je zapper op mikken. Flippoën houdt alle kinderen zoet, tot opponenten supergeluksbrengende zappers in de strijd om lievelingsflippo’s inzetten.

FAST FORWARD Het nieuws bereikt ons dat een bejaarde vrouw is gestikt bij het eten van een zak chips. Ze had de Flippo in bijlage niet als dusdanig herkend. We doen er lacherig over maar likken vanaf nu toch iets voorzichtiger de vetlaag van elke verse Flippo. Toenmalig Minister van Volksgezondheid Colla laat onderzoeken of hij Flippo’s kan verbieden. Zo’n vaart loopt het gelukkig niet. Voortaan zitten ze verpakt in een dun plasticje. ■

DE NUTTELOZEN VAN DE NACHT*

CAFÉ DEN ECHO

Maarten Inghels is dichter, schrijver en kroegbezoeker. Elke maand is hij, zoals Brel het ooit bezong, een van de nuttelozen van de nacht en bekijkt hij de bodem van zijn glas in een studentencafé.

Wanneer de avond start bij de aanblik van een potige portier wil het al eens verkeren. Aangekomen bij café Den Doedelzak in de Sudermanstraat wordt duidelijk dat we nog niet meteen op de pijpen mogen blazen, er is een privéfeest aan de gang in wat meestal tot een van de drukst bezochte studentenketen wordt gerekend. De aanwezigheid van jong grut verklaart meteen ook de immer herhaalde metamorfose van de straatnaamplakaat naar Supermanstraat, een studentikoos wapenfeit dat wordt toegejuicht middels een fanpagina op Facebook die reeds achtentachtig fans telt: "Wij willen dat de Sudermanstraat omgedoopt wordt naar Supermanstraat". Alle graffiti-tags ten spijt verlaat ik deze heldenstraat en monster een ander café, Den Echo, een populaire vrijdagavondkroeg die met zijn matte glazenpartij in de voorgevel een decadent schimmenspel lijkt te willen ver-

bergen. Maar eens binnengetreten waan ik me eerder in een jeugdhuis dat zijn eerste wafelbak houdt.

Voorwaar wordt er door enkele feestvierders zelfs gedobbeld in de pietjesbak, een uitloper van een verjaardagsuitje dat vroegtijdig in de feestelijke kiem gesmoord lijkt te zijn, misschien door alcoholalzheimer, misschien door de moeizame acceptatie van een nieuwe ouderdomsrimpel bij het feestvarken. Je echt op je gemak voelen zit er in Den Echo ook niet in, met vier camera's die boven de bar zijn geposteerd, balanceert mijn weekendvreugde op het slappe koord tussen veiligheid en privacy. Tel daarbij de barvrouw op, een anachronisme dat je eerder ziet meelopen in een protestmars tegen het doodknuppelen van zeehondjes of een kerncentrale ziet beklimmen om het nucleair vraagstuk aan te kaarten.

De accommodatie van dit clublokaal is dan weer hypermodern, met een DJ-tower boven de bar waar de plaatjesdraaier de massa kan toewuiven als was hij de paus op Pasen en een elegante loopbrug van

waar je de polonaises van de massa kan aanschouwen. Een prachtige uitvinding om schaamteloos te gluren, met op het tafeltje naast je de ijsemmer met cava. Drinken en kijken zal je, de praatgrage gasten met hun wereldse conversaties zijn vooroorlogs, hier heb ik zelfs nog geen vermoeden van een decibelbegrenzer die communicatie mogelijk maakt. Dan maar een carrière als Showbizz Bart overwegen, me wentelend in zweet en vrijgekomen endorfine, gewillig laten fotograferen in postmoderne parenclubs als deze. Kushandjes uitdelen, knip-oogjes verzamelen. Grillige turnoefeningen uitoefenen als een paradepaardje in deze danstent.

Dit soort plekken vraagt om aerobicmanoeuvres om de tegenpartij voor zich te winnen. Ik beviel van een lichte verbazing bij het aanhoren van de nieuwe hype in wonderland; het schurken. Iemand uit mijn entourage legt het fenomeen (dat razendsnel is gevolgd op slimmen – het anaal inbrengen van alcoholisch goed, het snuiven van aanstekergas, ter bevording van de roes - of de strop – bij veertienjarigen een

nieuw masturbatiehulpstuk) gewillig en plastisch uit. De vrouwelijke hoofdrolspeelster schuurt haar lichaam in twee of drie neerwaartse bewegingen tegen de torso of het achterwerk van mannelijke aanwezigheid waarna die zich genoodzaakt ziet een drankje te halen én betalen. Het vernuftige systeem van vraag en aanbod. Meteen in de praktijk gebracht door de eeuwige en oneindige stoet van studentenclubs die binnenkomen en zich in de dansende massa penetreren voor een drankje, maar na zeven slokken weer luidruchtig verdwijnen naar andere oorden.

En dat op muziek die een roadtrip op de snelweg van de nostalgie is. Elk nummer uit de jaren 30 krijgt een vakkundige remix. Het origineel moet in deze stulp verbleken voor de herinterpretatie met beats. Alles wordt een remix, filosofer ik staande voor de urinoirs, waar in vrije spelling 'tykila' op de muur staat gegrift. Alles wordt een remix. ■

www.maarteninghels.be

Woord & Beeld

Elke foto beeldt een **oorlog** uit. Schrijf de naam in de vakjes onder de foto. Met de letters van de genummerde vakken vorm je het sleutelwoord dat je kan invullen in de balk rechts onderaan.

1 OORLOG

FOTO'S: BENJAMIN THEYS

2 OORLOG

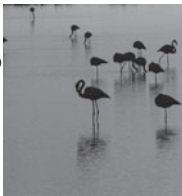
OPLOSSING DWARS 65: FABIANT

F₁ A B I₂ A₃ N T

Prisma

De Flamingo's

The Chips

Had het juiste antwoord gevonden en wilt de felbegeerde cultuurcheques: Yannick Cools

3 OORLOG

Stuur je oplossing samen met je studiejaar en -richting en rolnummer naar contact@dwars.be. Als het juist is, komt jouw naam in een pot terecht. Daaruit trekt een volstrekt onschuldige hand de winnaar. Natuurlijk heeft die student prijs.

Dankzij de Associatie en de Stad Antwerpen zijn de cultuurcheques weer een feit. *dwars* geeft elke maand een boekje weg, met dank aan het departement Studentengerichte Diensten.

Sleutelwoord:
1 2 3 OORLOG

dwars luistert naar...

'Skin on Skin' van Queens of the Stone Age. Sex in een nummer van 3:44. (Benjamin Theys)

'Big Jet Plane' van Angus & Julia Stone. Een bekoorlijk nummer voor iedereen die smacht naar vakantie. (Elisa Hulstaert)

'Jail La La' van Dum Dum Girls. Ik had ze liever op de radio in een Mustang gehoord, maar in De Vooruit klonken ze ook vet. *Tell my baby.* (Yannick Dekeukelaere)

'Chick Habbit' van April March. *You're gonna see the reason why, when they're spitting in your eye, they'll be spitting in your eye.* (Maarten Staepels)

'Nantes' van Beirut. Lekker rustig. Perfect om *dwars 66* op te lay-outen. (Celien Joppen)

'In the Sun' van She & Him. Ik volg het voorbeeld van zangeres Zoëy Deschanel en huppel in een zomerjurkje naar buiten, de zon in. (Marie-Paule Fritschy)

'Rich Bitch' van Die Antwoord. De aanstekelijke mengeling van Engels en Zuid-Afrikaans zorgt voor een aangename afwisseling in je repertoire. (Bart Van Ballaert)

'A General Idea' van NEWtOWN. Snedige gitaren, aanstekelijk nummer. Hoog tijd dat StuBru dit Antwerpse vijftal begint te draaien. (Yannick Waumans)

dwars in ... Oostenrijk-België

FOTO: JOHANNES VAN MOL

Zelf ook met een *dwars* in het buitenland? Stuur je foto voor 'dwars in ...' naar contact@dwars.be en maak kans op een Knack-abonnement van drie maanden